

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314221307
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1314221307.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a JUDr. Magdalény Florekovej v právnej veci žalobcu: Z. T. O., narodený XX. X. XXXX, trvale pobytom A. X, U., zastúpený advokátskou kanceláriou: Bukovinský & Chlipala, s.r.o., so sídlom Svätoplukova 30, Bratislava, IČO: 35 918 098, proti žalovaným: 1./ X. T., narodená XX. X. XXXX, trvale pobytom X. XXX, J., Č. N., 2./ J. J., narodená X. X. XXXX, trvale bytom W. P. U. XXX, R., Č. N., obidve zastúpené advokátom: Mgr. Peter Lupták so sídlom Nám. Š. Moyzesa 3, Banská Bystrica, o zaplatenie 31.188,39 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej 1./,2./ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č.k. 21C/273/2014-613 zo dňa 13.novembra 2020 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch III., IV. potvrdzuje.
Žalobca má voči žalovaným 1./,2./ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že :

I. Súd konanie voči žalovanej 1./ zastavuje v časti o zaplatenie 1.271,06 €, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1.271,06 € od 1. 11. 2007 do 3. 2. 2015, v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1.271,06 € od 4. 2. 2015 do zaplatenia.

II. Súd konanie voči žalovanej 2./ zastavuje v časti o zaplatenie 3.262,06 €, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1.271,06 € od 1. 11. 2007 do 26. 2. 2016.

III. Žalovaná 1./ je povinná zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1.695,58 € od 7. 1. 2013 do 2. 2. 2015, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalovaná 2./ je povinná zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1.695,58 € od 7. 1. 2013 do 26. 2. 2016, a to do 3 dní právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

VI. Žalovaná 1./ má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 56,50 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

VII. Žalovaná 2./ má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 56,50 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

1.1. Svoje rozhodnutie v časti zastavenia konania odôvodnil ustanoveniami § 144, § 145 ods.1, § 146 ods. 1 C.s.p.. Žalobca vzal voči žalovanej 1./ žalobu v časti o 1.271,06 € (5.806 € - 4.535,05 €), ako aj v časti úrokov z omeškania späť a voči žalovanej 2./ vzal žalobu v časti o 3.262,06 € (7.797,09 € - 4.535,03 €), ako aj v časti úrokov z omeškania späť, pričom žalované 1./ a 2./ svoj nesúhlas so zastavením konania nevyjadrili, súd konanie voči žalovanej 1./ a žalovanej 2./ tak, ako je uvedené vo výroku I. a II. v zodpovedajúcej časti späťvzatia žaloby zastavil. Predmetom sporu tak zostal nárok žalobcu voči žalovanej 1./ na zaplatenie sumy 4.535,05 € s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 6.526,03 € od 1. 11. 2007 do 3. 2. 2015 a úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo

sumy 4.535,05 € od 4. 2. 2015 do zaplataenia a nárok žalobcu voči žalovanej 2./ na zaplataenie sumy 4.535,03 € s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 6.526,03 € od 1. 11. 2007 do 26. 2. 2016 a úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 4.535,03 € od 27. 2. 2016 do zaplataenia, vrátane nároku na náhradu trov konania.

1.2. Vzhľadom na prednesy strán sporu, vykonané dokazovanie a zistený skutkový stav (pozri odseky 16. až 49. napadnutého rozsudku) súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 34 , § 37 ods. 1,2, § 39, § 100 ods. 1 , 2 , § 101 , § 106 ods. 2 , § 107 ods. 1,2, 3, § 451 ods. 1,2, § 456 , § 457, § 499, § 560, § 588 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie mal zato, že nespornými skutkovými tvrdeniami medzi stranami sporu boli skutkové tvrdenia o uzatvorenej Kúpnej zmluve zo dňa 12. 10. 2007 medzi žalobcom a žalovanými (pôvodne žalovanými 1./ až 4./), podľa ktorej pôvodní žalovaní 1./ až 4./ predali žalobcovi nehnuteľnosti nachádzajúce sa v obci Mýto pod Ďumbierom, a to rodinný dom súp. č. XXX, postavený na parc. č. O. X. XXX/X, a ďalej pozemky parc. č. O. X. XXX o výmere XXXX J., O. X. XXX, XXX/X, XXX/X a XXX/X. Tieto nehnuteľnosti žalobcovi predali za dohodnutú kúpnu cenu 1.900.000,-Sk (63.068,45 €). Žalobca ako kupujúci každému z pôvodných žalovaných 1./ až 4./ ako predávajúcim zaplatil na nich pripadajúcu časť kúpnej ceny, teda každému zaplatil sumu 475.000,- Sk (15.767,11 € = 100.000,- Sk záloha/4 + každému na účet po 450.000,- Sk). Kúpnu cenu žalobca zaplatil dňa 1. 11. 2007. Vklad kúpnej zmluvy bol povolený dňa 17. 10. 2007 pod č. T. XXXX/XX. Nespornými skutkovými tvrdeniami medzi stranami je aj to, že rozsudkom Okresného súdu Brezno zo dňa 17. 4. 2012, č. k. 6C/110/2008 - 257, právoplatným dňa 7. 1. 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18. 12. 2012, č. k. 13Co/188/2012 - 286, súd určil, že časť nehnuteľností, novovytvorená parcela O. X. XXX/X o výmere X.XXX J. a parcela O. X. XXX/X o výmere XXX J. patrí do dedičstva po tretej osobe, do dedičstva po poručiťelovi H. P.-H.. Kúpna zmluva zo dňa 12. 10. 2007 je preto v časti týkajúcej sa pozemkov parc. č. O. X. XXX/X o výmere X.XXX J. a parc. č. O. X. XXX/X o výmere XXX J. absolútne neplatná, pretože predávajúci neboli v čase jej uzavretia vlastníkmi týchto pozemkov. Vzhľadom na to, že kúpna zmluva bola v tejto časti neplatná, nemohla ani vyvolať právne účinky. Sporným taktiež nebolo, že žalovaná 1./ zaplatila žalobcovi sumu 1.990,98 €. Sporným bol len deň uhradenia tejto sumy, t.j. 2. 2. 2015, ako tvrdí žalovaná 1./ , alebo 4. 2. 2015, ako tvrdí žalobca. Súd ustálil, že suma 1.990,98 € bola uhradená dňa 2. 2. 2015, čo mal súd preukázané z potvrdenia o prevedení platby žalovanou 1./ . Žalobca naopak nepreukázal pripísanie tejto sumy na svoj účet dňa 4. 2. 2015 napríklad predložením výpisu z účtu. Zároveň žalovaná 2./ zaplatila žalobcovi dňa 26. 2. 2016 sumu 1.991,- €. Rovnako nebolo sporným, že žalobca dňa 31. 1. 2013 zaplatil trovy súdneho konania v súvislosti s konaním pred Okresným súdom Brezno v celkovej výške 702,51 €. Spornými skutkovými tvrdeniami medzi stranami sporu zostal nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 9.070,08 € (4.535,05 € + 4.535,03 €) s príslušenstvom, a teda určenie hodnoty nehnuteľností (na základe znaleckého posudku č. XX/XXXX bola určená hodnota nehnuteľností na sumu 139.369,73 € a na základe znaleckého posudku č. XX/XXXX bola určená na sumu 1.596.650 Sk (53.000 €) a určenie podielu pripadajúceho na sporné pozemky, ako aj nárok žalobcu na zaplataenie náhrady škody vo výške 702,51 €. Žalobca si v konaní uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, časti kúpnej ceny, ktorú za nehnuteľnosť žalovaným zaplatil. Zaplataenie kúpnej ceny žalobcom nielenže nebolo žalovanými sporované, ale v podaní zo dňa 13. 8. 2018, žalované potvrdili, že predali žalobcovi nehnuteľnosti za kúpnu cenu 1.900.000,- Sk (teraz 63.068,45 €), ktorú žalobca zaplatil. Súd preto vychádzal zo zhodných tvrdení strán, nakoľko neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti.

1.3. Potom ako súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôvodnú vnesenú námietku premlčania žalovanými (pozri odseky 74. až 78. napadnutého rozsudku) sa v ďalšom zaoberal výškou uplatneného nároku. Žalobca v žalobe žiadal zaplataenie sumy 4.535,05 € s príslušenstvom voči žalovanej 1./ a sumy 4.535,03 € s príslušenstvom voči žalovanej 2./ a to titulom vydania bezdôvodného obohatenia a náhrady škody (po čiastočnom späťvzati žaloby). Súd prvej inštancie uviedol, že bezdôvodné obohatenie v znení § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka je konštruované ako záväzkový vzťah, pričom dôvodom vzniku záväzku je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Na základe toho vzniká záväzkový vzťah medzi tým, kto sa bezdôvodne obohatil, ktorý je povinný bezdôvodné obohatenie vydať, a medzi tým, na úkor koho sa niekto obohatil, ktorý má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Pojem bezdôvodného obohatenia vymedzuje § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka v štyroch formách - majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol a majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Rozsudkom Okresného súdu Brezno zo dňa 17. 4. 2012, č. k. 6C/110/2008-257, právoplatným dňa 7. 1. 2013, bolo určené, že nehnuteľnosti (parc. č. O.-X. XXX/X o výmere XXXX J. a parc. č. O.-X. XXX/X o

výmere XXX J.) patria do dedičstva tretej osoby, z uvedeného dôvodu žalobca a najmä žalovaní nie sú a neboli vlastníkami týchto nehnuteľností. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaní neboli v čase uzavretia zmluvy ich vlastníkami, v zmysle § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný, došlo k absolútnej neplatnosti časti kúpnej zmluvy, a to vo vzťahu k týmto pozemkom. Na právny úkon, ktorého predmet plnenia je od začiatku nemožný, sa prihlíada ako keby nikdy platne nevznikol. Žalobca poskytol žalovaným plnenie, zaplatil kúpnu cenu, pričom časť kúpnej ceny sa vzťahovala na predmetné nehnuteľnosti, a to bez dôvodu na plnenie. Z uvedeného dôvodu je kúpna zmluva uzavretá medzi stranami z časti neplatná z dôvodu nemožnosti plnenia zo strany žalovaných (§ 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka), prijaté plnenie žalovanými má k tomu zodpovedajúcej časti charakter bezdôvodného obohatenia, ktoré sú žalované povinné žalobcovi vydať. V tomto prípade bolo potrebné posúdiť, v akom rozsahu sa čiastočná neplatnosť kúpnej zmluvy týkala poskytnutého plnenia. Keďže v kúpnej zmluve bola dohodnutá kúpna cena 1.900.000,- Sk bez určenia, koľko z tejto sumy pripadá na jednotlivé nehnuteľnosti tvoriace predmet zmluvy, bolo potrebné zistiť hodnotu nehnuteľností ku dňu predaja a na základe pomeru hodnôt predmetných pozemkov tiež zistiť, aká časť z vyplatenej kúpnej ceny by zodpovedala predmetným pozemkom rešpektujúc ich výmeru.

1.4. Prvoinštančný súd poukázal nato, že strany sporu za účelom preukázania výšky bezdôvodného obohatenia predložili súkromné znalecké posudky (pozri odseky 84. až 91. napadnutého rozsudku), keď súd pri určení výšky bezdôvodného obohatenia vychádzal zo všeobecnej hodnoty všetkých nehnuteľností, ktoré tvorili predmet kúpnej zmluvy, určenej znaleckým posudkom Z.. J. X.. Celková hodnota nehnuteľností, vrátane stavby, bola určená na sumu 64.400 €, hodnota pozemku parc. č. XXX/X bola určená na sumu 729,98 € a hodnota pozemku parc. č. XXX o výmere XXXX J. bola určená na sumu 5.623,43 €. Hodnota za X J. pri výmere XXXX J. parcely č. XXX zodpovedá sume 3,23 € (5.623,43 : 1741). Rozsudkom Okresného súdu Brezno bolo určené, že do dedičstva po tretej osobe nepatrí celá pôvodná parcela č. XXX, ale len jej časť o výmere X.XXX J. (novovytvorená parcela č. XXX/X). Potom hodnota tejto novovytvorenej parcely zodpovedá sume 5.478,08 € (X.XXX J. x X,XX €.). Hodnota parciel č. XXX/X a XXX/X tak zodpovedá sume 6.208,06 € (729,98 + 5.478,08€). Z celkovej hodnoty všetkých nehnuteľností stanovenej znaleckým posudkom č. XX/XXXX na sumu 64.400 € by hodnota pozemkov parc. č. XXX/X a XXX/X tvorila 9,64 %. Súd ďalej vychádzal z tohto pomeru pri výpočte časti kúpnej ceny vzťahujúcej sa na parcely č. 902/8 a 893/1 z celkovej zaplatenej kúpnej ceny. Keďže žalobca zaplatil kúpnu cenu 1.900.000,- Sk (63.068,45 €), z tej sumy pripadá na uvedené dve parcely suma 6.079,80 € (9,64 % z 1.900.000 (63.068,45) = 6.079,80 €). Na každého z predávajúcich, teda pôvodne žalovaných v 1./ až 4./ by mala pripadnúť suma 1.519,95 € ako 1 z čiastky 6.079,80 €. Nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenie je tak dôvodný len do výšky 1.519,95 € voči každej žalovanej.

1.5. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody vo výške 702,51 € z dôvodu porušenia povinnosti žalovanými súd prvej inštancie poukázal na ustanovenia § 420 ods.1 , 3 Občianskeho zákonníka a predpoklady vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti ktorými sú : 1. protiprávny úkon, 2. spôsobenie škody a 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. V niektorých prípadoch sa vyžaduje aj zavinenie. V prípade, keď sa vyžaduje aj zavinenie škodcu, ide o subjektívnu zodpovednosť, v prípade, keď sa zavinenie nevyžaduje, ide o objektívnu zodpovednosť. Všeobecná zodpovednosť za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka spočíva v zavinení škodcu, pričom zavinenie škodcu sa podľa zákona predpokladá (prezumpcia zavinenia). Jednotlivé prípady osobitnej zodpovednosti za škodu zväčša nevyžadujú zavinenie ako predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu. Pokiaľ sa zavinenie nevyžaduje, ide o objektívnu zodpovednosť, to však neznamená, že v týchto prípadoch osobitnej zodpovednosti sa zavinenie škodcu nemôže vyskytnúť. Ak sa vyskytne, nemá síce význam z hľadiska vzniku zodpovednosti, môže však ovplyvniť následky zodpovednosti, najmä rozsah náhrady škody. Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných povinností zákonom uložených, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že tento nárok na náhradu škody je dôvodný. Z vyhlásenia predávajúcich v čl. V. kúpnej zmluvy o tom, že predávajúci zodpovedajú za nespornosť a bezbremenosť predávaných nehnuteľností a vyhlasujú, že na predávaných nehnuteľnostiach neviazu žiadne dlhy, predkupné práva, vecné bremená, iné práva zodpovedajúce vecnému bremenu alebo iné práva tretích osôb, a že nadobudnutím právoplatnosti vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na príslušnej správe katastra v prospech kupujúceho žiaden takéto ťarchy alebo obmedzenia nevzniknú, vyplynulo, že toto vyhlásenie bolo nepravdivé. Súd skúmal, či sú splnené predpoklady zodpovednosti za škodu a dospel k záveru,

že protiprávnym konaním pôvodne žalovaných 1./ až 4./ ktoré je zrejmé z právoplatného rozsudku Okresného súdu Brezno zo dňa 17. 4. 2012, č.k. 6C/110/2008-257, došlo k porušeniu právnej povinnosti. Predmetné nehnuteľnosti žalovaní vydržali v zmysle § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom vydržanie bolo osvedčené na základe notárskej zápisnice H.. T. X. zo dňa 16. 8. 2002, sp. zn. N 660/2002, Nz 625/2002. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Brezno zo dňa 17. 4. 2012, č. k. 6C/110/2008-257, vyplýva, že právní predchodcovia žalovaných v konaní nepredložili relevantné listinné dôkazy preukazujúce dobromyseľnú držbu, pričom ani k vyhotoveniu notárskej zápisnice neboli zo strany žalovaných poskytnuté relevantné listinné dôkazy k vydržaniu, pričom si mali byť vedomí toho, že nie sú oprávnenými držiteľmi predmetných nehnuteľností. Žalobcovi bolo na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Brezno odňaté vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam, ktoré nadobudol na základe zmluvy uzavretej so žalovanými, keď súd určil, že tieto nehnuteľnosti patria do dedičstva tretej osoby. Následkom tohto došlo k vzniku škody, t. j. žalobca bol zaviazaný zaplatiť trovy konania v zmysle rozsudku Okresného súdu Brezno vo výške 622,93 € a trovy konania v zmysle rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici vo výške 79,58 €, celkovo 702,51 €, keďže žalobca bol v spore o tieto nehnuteľnosti neúspešný, v čom je zároveň daná príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody. Žalované pred uzavretím kúpnej zmluvy vopred neinformovali žalobcu o spornosti ich vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam. Došlo tak k zmenšeniu majetku žalobcu o sumu 702,51 €, ktorú sumu žalobca uhradil dňa 21. 1. 2013 ako vyplýva z výpisu účtu žalobcu zo dňa 31. 1. 2013. Nárok žalobcu na náhradu škody vo výške 702,51 € je na základe vyššie uvedeného dôvodný, pričom na každého z predávajúcich, teda pôvodne žalovaných v 1. až 4. rade by mala pripadnúť suma 175,63 € (702,51 € : 4). Nárok žalobcu na náhradu škody je tak dôvodný len do výšky 175,63 € voči každej žalovanej. Obrana žalovaných spočíva v tom, že žalobca porušil povinnosť počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám tým, že nenavrhol vstup žalovaných do konania vedenom pred Okresným súdom Brezno na stranu žalovaných v tomto konaní neobstála, pretože žalovaní v článku V. kúpnej zmluvy prevzali zodpovednosť za nespornosť a bezbremenosť nehnuteľností, teda zodpovednosť aj za to, že žalobcovi škoda spočíva v povinnosti uhradiť trovy konania nevznikne.

1.6. Celkový nárok žalobcu proti všetkým štyrom pôvodne žalovaným titulom bezdôvodného obohatenia a náhrady škody predstavuje 6.782,31 € (6.079,80 + 702,51 €). Na každého z predávajúcich (pôvodných spoluvlastníkov nehnuteľností) pripadá 1 z celkovej sumy 6.782,31 €, t. j. suma 1.695,58 €. Keďže žalovaná 1./ dňa 2. 2. 2015 uhradila žalobcovi sumu 1.990,98 € a žalovaná 2./ dňa 26. 2. 2016 uhradila žalobcovi sumu 1.991 €, je zrejmé, že obe žalované zaplatili žalobcovi viac, než na čo by mal žalobca nárok. Súd preto žalobu voči žalovanej 1. / pokiaľ ide o zaplatenie sumy 4.535,05 € s príslušenstvom a voči žalovanej 2. /pokiaľ ide o zaplatenie sumy 4.535,03 € s príslušenstvom zamietol (výrok V.).

1.7. Rozhodnutie v časti úrokov z omeškania (výrok III., IV.) súd prvej inštancie odôvodnil ustanoveniami § 121 ods. 3 , § 517 ods. 1 , 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len "nariadenie č. 87/1995 Z.z."). Pri posudzovaní dôvodnosti nároku na úroky z omeškania súd ustálili začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka od okamihu, kedy sa žalobca o bezdôvodnom obohatení dozvedel, a to právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Brezno zo dňa 17. 4. 2012, č. k. 6C/110/2008-257, z ktorého bezdôvodné obohatenie vzišlo, t.j. dňom 7. 1. 2013. Súd pritom vychádzal z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. ÚS 184/2015, podľa ktorého, cit.: „lehoty na vrátenie tohto plnenia sa odvíjajú nie od jeho poskytnutia, ale od vzniku zodpovednostného vzťahu a bezdôvodného obohatenia, t.j. od času, keď právny dôvod plnenia dodatočne odpadol.“ O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor. Obdobne to platí aj pre plynutie premlčacej doby ohľadom práva na náhradu škody, pričom žalobca sa o škodu, a o tom, kto za ňu zodpovedá dozvedel 7. 1. 2013 (právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Brezno v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici bol žalobca zaviazaný zaplatiť trovy konania). Žaloba bola podaná dňa 25. 9. 2014, v rámci plynutia subjektívnej premlčacej doby. Súd uložil povinnosť žalovanej 1./ zaplatiť úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne (vo výške uplatnenej žalobcom) zo sumy 1.695,58 €, pozostávajúcej z nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1.519,95 € a nároku na náhradu škody v sume 175,63 € (na ktorú má žalobca podľa vykonaného dokazovania nárok), a to od 7. 1. 2013 do 2. 2. 2015 (dátum, kedy žalovaná 1./ zaplatila žalobcovi sumu 1.990,98 €) a povinnosť žalovanej 2. / zaplatiť úroky z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1.695,58 € od 7. 1. 2013 do 26. 2. 2016 (dátum, kedy žalovaná 2./ zaplatila žalobcovi sumu 1.991 €), a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

1.8. Rozhodnutie v časti náhrady trov konania (výroky VI., VII.) odôvodnil súd prvej inštancie ustanoveniami § 255 ods. 1, 2, § 256 ods. 1, 2 C.s.p.. Vzhľadom na celkový úspech strán sporu v konaní (pozri odseky 111. až 114. napadnutého rozsudku) dospel k záveru, že žalovaná 1./ ako aj žalovaná 2./ má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 56,50 % (celkových trov konania), keď o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 C.s.p..

2. Proti tomuto rozsudku a to proti výrokom III., IV. podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalované 1./2/. Vo svojom odvolaní citovali odôvodnenie napadnutého rozsudku, keď nesúhlasili so závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k nároku na náhradu škody, ktoré považovali za nesprávne. Poukázali na predpoklady vzniku nároku na náhradu škody a nato, že žalobca svoj nárok na náhradu škody v konaní zdôvodňoval tým, že mali porušiť povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka. Túto povinnosť podľa žalobcu porušili tým, že u notárky JUDr. Viery Kalinovej pri osvedčovaní vydržania sporných nehnuteľností prostredníctvom Notárskej zápisnice nepostupovali tak, aby sme nezapríčinili potenciálny vznik škody do budúcnosti. Žalované toto tvrdenie žalobcu popreli a trvali na tom, že pri osvedčovaní vydržania vlastníckeho práva postupovali v dobrej viere a v presvedčení, že naši rodičia a po nich ony ako deti sa stali riadnymi vlastníkmi všetkých do predmetnej notárskej zápisnice zahrnutých nehnuteľností. To, že kúpna zmluva, ktorou boli nehnuteľnosti predané žalobcovi obsahovala aj čl. V., podľa ktorého „ Predávajúci zodpovedajú za nespornosť a bezbremenosť predávaných nehnuteľností a vyhlasujú, že na predávaných nehnuteľnostiach neviaznu žiadne dlhy, predkupné práva, vecné bremená, iné práva zodpovedajúce vecnému bremenu alebo iné práva tretích osôb, a že nadobudnutím právoplatnosti vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti na príslušnej správe katastra v prospech kupujúceho žiadne takéto ťarchy alebo obmedzenia nevzniknú“ je samozrejme pravda. Uvedené vyhlásenie je však súčasťou kúpnej zmluvy práve z dôvodu, že boli (všetci predávajúci) absolútne istí tým, že rodičia a po nich ony ako ich deti sa stali riadnymi vlastníkmi všetkých predávaných nehnuteľností a o tomto sú napriek rozsudku Okresného súdu v Brezne presvedčené stále. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Brezno vyplýva, že naši právni predchodcovia si mali byť vedomí toho, že nie sú oprávnenými držiteľmi predmetných nehnuteľností. Takýto záver Okresného súdu Bratislava III nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a je ho potrebné považovať za nesprávne skutkové zistenie. Ak žalobca tvrdí, že porušili povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka tak potom takúto povinnosť rovnako porušil aj on. V čase uzatvárania kúpnej zmluvy boli (pôvodní žalovaní 1./ až 4./) zapísaní na liste vlastníctva, pričom ako jeden z titulov nadobudnutia bola na predmetnom liste vlastníctva zapísaná Notárska zápisnica o vydržaní. Keďže povinnosť počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám mal aj žalobca, žalobca si mohol a mal preveriť okolnosti súvisiace s predmetným osvedčením vydržania. Toto žalobca neurobil. Povinnosť počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám žalobca vo vzťahu k ním uplatňovanej škode porušil aj tým, že v konaní vedenom pred Okresným súdom Brezno pod sp. zn. 6C/110/2008 nenavrhol ich vstup ako osôb, od ktorých nehnuteľnosti kúpil, do konania na stranu žalovaných, resp. tým, že nenavrhol ich vstup do uvedeného konania ako vedľajších účastníkov. Ak by boli účastníkmi, prípadne vedľajšími účastníkmi v uvedenom konaní, mohli sme sa nechať zastúpiť kvalifikovaným právnym zástupcom a na ochranu práv žalobcu (v danom konaní pred Okresným súdom Brezno ako žalovaného) sme mohli účinne využiť všetky dostupné právne prostriedky.

2.1. Žalované 1./ a 2./ mali tiež za to, že v tomto prípade nie sú naplnené zákonom vyžadované predpoklady vzniku nároku na náhradu škody nielen čo sa týka porušenia právnej povinnosti, ale že rovnako nie je dané ani zavinenie (ani z nedbanlivosti), a že rovnako nie je daná ani, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti (keďže k žiadnemu porušeniu právnej povinnosti nedošlo) a vznikom škody. Pokiaľ ide o zavinenie, opätovne uviedli, že pri osvedčovaní vydržania vlastníckeho práva postupovali v dobrej viere a v presvedčení, že naši rodičia a po nich ony ako deti sa stali riadnymi vlastníkmi všetkých do predmetnej notárskej zápisnice zahrnutých nehnuteľností. Čo sa týka zavinenia, o nedbanlivosť ide v prípade, keď konajúci vedel, že môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí (vedomá nedbanlivosť) alebo keď konajúci nevedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, hoci o tom vzhľadom na okolností a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol (nevedomá nedbanlivosť). V tomto prípade im nie je možné pričítať zavinenie ani len vo forme nevedomej nedbanlivosti. Nárok na náhradu škody teda súd za dôvodný v konečnom dôsledku považovať nemal.

2.2. Bez na vyššie uvedené skutočnosti žalované poukázali nato, že prvoinštančný súd si pri rozhodovaní neuviedol, že výrokom III. a IV. ich zaviazal na plnenie, ktoré už žalobcovi preukázateľne zaplatili. Čo sa týka žalovanej 1./ bola povinná zaplatiť istinu 1.519,95 €, ktorú sumu mala zaplatiť dňa

7.1.2013. Keďže ju zaplatila až 2.2.2015, za obdobie od 7.1.2013 do 2.2.2015 mal žalobca nárok na úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne z tejto sumy, čo v prepočte zodpovedá sume 267,59 €. Žalobcovi - keďže som mu zaplatila dňa 2.2.2015- som tak mala zaplatiť sumu 1.519,95 € + 267,59 €, teda spolu sumu 1.787,54 €. Ak by čisto teoreticky pripustila, že žalobca mal voči nej nárok aj na náhradu škody v sume 175,63 €, a teda že som mu mala zaplatiť sumu 1.695,58 € (1.519,95 € + 175,63 €), stav by bol nasledovný: žalobcovi by bola povinná zaplatiť istinu 1.695,58 €. Túto som mu mala zaplatiť 7.1.2013. Keďže ju zaplatila až 2.2.2015, za obdobie od 7. 1.2013 do 2.2.2015 by mal žalobca nárok na úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne z tejto sumy, čo v prepočte zodpovedá sume 298,51 €, Žalobcovi by tak mala zaplatiť sumu 1.519,95 € + 298,51 €, teda spolu sumu 1.818,46 €. Keďže žalovaná 1./ žalobcovi preukázateľne zaplatila sumu 1.990,98 € zaplatila mu viac ako som bola povinná (bezdôvodné obohatenie) a aj viac, ako by bola povinná ak by mu mala okrem bezdôvodného obohatenia nahradiť aj škodu, čo znamená, že súd mal žalobu voči nej zamietnuť v celom rozsahu.

2.2.1. Čo sa týka žalovanej 2./ bola povinná zaplatiť istinu 1.519,95€, ktorú sumu mala zaplatiť 7.1.2013. Keďže ju zaplatila až 26.2.2016, za obdobie od 7.1.2013 do 26.2.2016 mal žalobca nárok na úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne z tejto sumy, čo v prepočte zodpovedá sume 405,29 €. Žalobcovi - keďže som mu zaplatila dňa 26.2.2016 - som tak mala zaplatiť sumu 1.519,95 € + 405,29 €, teda spolu sumu 1.925,24 €, Ak pripustila, že žalobca mal voči mne nárok aj na náhradu škody v sume 175,63 € a teda že mu mala zaplatiť sumu 1.695,58 € (1.519,95 € + 175,63 €), stav by bol nasledovný: žalobcovi by som bola povinná zaplatiť istinu 1.695,58€. Túto som mu mala zaplatiť 7.1.2013. Keďže ju zaplatila až 26.2.2016. za obdobie od 7.1.2013 do 26.2.2016 by mal žalobca nárok na úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne z tejto sumy, čo v prepočte zodpovedá sume 452,12 €. Žalobcovi by som tak mala zaplatiť sumu 1.519,95 € + 452,12 €, teda spolu sumu 1.972,07 €. Keďže ja žalovaná 2./ žalobcovi preukázateľne zaplatila sumu 1.990,98 €, zaplatila mu viac ako bola povinná (bezdôvodné obohatenie) a aj viac, ako by bola povinná ak by mu mala okrem bezdôvodného obohatenia nahradiť aj škodu, čo znamená, že súd mal žalobu voči nej zamietnuť v celom rozsahu.

2.3. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, keďže súd prvej inštancie dospel čo sa týka týmto odvolaním napadnutých výrokov na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keďže jeho rozhodnutie vychádza v tejto časti z nesprávneho právneho posúdenia veci a keďže ich zaviazal na plnenie úrokov z omeškania, ktoré však už žalobcovi v r. 2015 (žalovaná 1./ a v r. 2016 (žalovaná 2./) zaplatili (teda súd ich zaviazal zaplatiť duplicitne) navrhli aby Krajský súd v Bratislave rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti v súlade s ustanovením § 388 C.s.p. zmenil tak, že žalobu zamietne aj vo vzťahu k úroku z omeškania špecifikovanému vo výrokoch III. a IV. Zároveň navrhli aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu aj v závislých výrokoch VI. a VII. o trovách konania, a to tak, že žalobcu zaviazže na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. K odvolaniu žalovaných 1./,2./ sa vyjadril žalobca v tom zmysle, že odvolanie žalovaných je v celom rozsahu nedôvodné a navrhol, aby ho súd v celom rozsahu zamietol a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Pokiaľ ide o zodpovednosť žalovaných za škodu spôsobenú v dôsledku porušenia ich prevenčnej povinnosti pri predaji sporných pozemkov, táto bola nepochybne preukázaná a ustálená. V odvolaní žalované vedú polemiku ohľadne splnenia podmienok vydržania, ktoré bolo osvedčené notárskou zápisnicou notárky JUDr. Viery Kalinovej, ktorého dôsledky ako právneho titulu nadobudnutia vlastníckeho práva k sporným pozemkom boli zvrátené právoplatným rozsudkom Okresného súdu Brezno a tom, že sporné pozemky patria do dedičstva tretích osôb. Žalované pritom úplne popierajú, resp. ignorujú právny význam a dôsledky čl. V kúpnej zmluvy, podľa ktorého zodpovedajú za nespornosť a bezbremenosť predávaných nehnuteľností. Takéto zmluvné dojednanie by nemalo žiadny význam, ak by ho žalované ako predávajúce mohli "neutralizovať" svojím presvedčením, že ich rodičia a ony boli riadnymi vlastníckymi. Žalovaným nič nebránilo informovať žalobcu o skutočnostiach spochybňujúcich ich vlastnícke právo, aby sa ten mohol sám rozhodnúť, či za takýchto okolností vôbec pristúpi ku kúpe (pozn.: ako už žalobca uvádzal skôr, pozemky by odmietol kúpiť). Žalobcovi nie je zrejmé, ako si mohol žalobca preveriť nespornosť titulu nadobudnutia vlastníckeho práva žalovaných (notárskej zápisnice o vydržaní). Podmienky zodpovednosti žalovaných za škodu boli jednoznačne splnené tak, ako konštatoval súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku.

3.1. Záverom uviedol, že s poukazom aj na § 366 C.s.p. (Novoty v odvolacom konaní) je neprípustné, aby si žalované uplatňovali v odvolacom konaní akékoľvek svoje nároky voči žalobcovi, ako sa snažia v odvolaní, pokiaľ ide o úroky z omeškania priznané napadnutým rozsudkom. Súd prvej inštancie nemal inú možnosť, ako o uplatnenom nároku na úrok z omeškania riadne rozhodnúť, čo aj spravil v napadnutých výrokoch rozsudku, a nemohol pomeriavať výšku tohto nároku s údajnými nárokmi žalovaných proti žalobcovi.

4. Žalované v replike k zotrvali na svojich argumentoch uvedených počas konania na súde prvej inštancie a v odvolaní. Osobitne poukázali nato, že vyhlásenie obsiahnuté v čl. V. kúpnej zmluvy bolo súčasťou kúpnej zmluvy práve z dôvodu, že všetci predávajúci boli v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy presvedčení o tom, že naši rodičia a po nich my ako ich deti sme boli riadnymi vlastníkmi všetkých predávaných nehnuteľností. Nesúhlasili s tvrdením žalobcu, že presvedčenie, ktoré dokonca, stále trvá je prejavom ich nedbanlivosti, ktorá má zakladať zodpovednosť za škodu. Ak žalobca poukazuje na to, že ako potenciálny kupujúci nemal prístup k zbierke listín katastrálneho operátu v zmysle katastrálneho zákona k tom uviedli, že mohol v súvislosti s prístupom do zbierky listín katastrálneho operátu požiadať o súčinnosť ich žalované, pričom ak by tak bol urobil, určite by mu všetku súčinnosť poskytli.

4.1. Žalobca ďalej považuje za absurdné tvrdenie, že by porušil svoju prevenčnú povinnosť tým, že nenavrhol vstup žalovaných do konania na Okresnom súde Brezno, z čoho žalované vyvodzujú podľa jeho názoru úplne hypotetické a nepodložené závery, že by v takomto prípade bol žalobca v spore úspešný. Ani s týmto tvrdením žalobcu sa žalované nestotožnili. Naďalej tvrdili, že ak by boli účastníkmi, prípadne vedľajšími účastníkmi v konaní pred Okresným súdom v Brezne, mohli, sa nechať zastúpiť kvalifikovaným právnym zástupcom a na ochranu práv žalobcu mohli účinne využiť všetky dostupné právne prostriedky. Mali zato, že v takomto prípade by bol žalobca (v danom konaní pred Okresným súdom Brezno ako žalovaný) úspešný a na zaplatenie žiadnych trov konania by zaviazaný nebol. Žalované mali za to, že zákonom vyžadované predpoklade vzniku nároku na náhradu škody, nielen čo sa týka porušenia právnej povinnosti, ale aj zavinenia a príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti (keďže k žiadnemu porušeniu právnej povinnosti nedošlo) a vznikom škody ani samotný vznik škody preukázané neboli, a že nárok na náhradu škody žalobcovi nevznikol.

4.2. Čo sa týka vyjadrenia žalobcu, v ktorej žalobca, uvádza, že s poukazom na ustanovenie § 366 C.s.p. (novoty v odvolacom konaní) je neprípustné, aby si v odvolacom konaní uplatňovali akékoľvek svoje nároky voči žalobcovi, pokiaľ ide o úroky z omeškania priznané napadnutým rozsudkom, k tomuto uviedli, že žiadne novoty v odvolacom konaní z ich strany v odvolacom konaní použité neboli. Poukázali pritom na to, že na skutočnosť, že žalobcovi zaplatili dobrovoľne (každá s) sumu vyššiu, ako by mal nárok, načo opakovane poukazovali v priebehu konania pred súdom prvej inštancie (osobitne v tomto smere poukázali na písomné vyjadrenie zo dňa 22.5.2020 alebo na obsah záverečnej reči ich právneho zástupcu).

5. Žalobca nevyužil svoje právo a dupliku k replike žalovaných nepodal.

6. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok účinného od 1.7.2016 (ďalej len „C.s.p.“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie C.s.p. preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v napadnutých častiach (výrok III., IV.) v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných 1./,2./ nie je dôvodné.

8. Predmetom odvolacieho konania sú výroky (III., IV.), ktorými súd prvej inštancie zaviazal žalované 1./,2./ k povinnosti zaplatiť úroky z omeškania so sumy 1.695,58 €. Uvedená suma predstavuje bezdôvodné obohatenie vo výške 1.519,95€ a náhradu škody vo výške 175,63€. Vzhľadom na dôvody odvolania žalovaných 1./,2./, ktorými je odvolací súd v zmysle § 380 C.s.p. viazaný odvolací súd preskúmaval či je dôvodný nárok na náhradu škody a nárok na zaplatenie úrokov z omeškania.

9. Po oboznámením sa s obsahom spisu má odvolací súd zato, že preskúmanej veci rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 C.s.p., pretože súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Rovnako jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy, ktoré navrhli strany sporu vykonal, z ktorých dôkazov pri rozhodnutí vychádzal a ako jednotlivé dôkazy predložené stranami sporu vyhodnotil a prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Súd prvej inštancie citoval príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil správne právne závery v tom zmysle, že žalované 1./,2./ sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatili a spôsobili mu škodu rovnako správne závery, že je dôvodný nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania. Súd prvej inštancie vyššie prijaté právne závery primerane vysvetlil a z odôvodnenia jeho rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Súd prvej inštancie teda svoje rozhodnutie patričným

spôsobom odôvodnil (§ 220 ods. 2,3 C.s.p.) na ktoré odôvodnenie poukazuje aj odvolací súd a s ktorým sa s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. stotožňuje.

10. Odvolací súd považuje za nedôvodné námietky žalovaných 1./,2./, že v danom prípade nezodpovedajú žalobcovi za škodu, keďže neboli splnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu (pozri odseky 2.,2.1).

10.1. Neplatnosť právneho úkonu môže okrem zmarenia právnych účinkov, ktoré účastníci právneho úkonu sledovali, vyvolať aj ďalšie nepriaznivé právne následky, ako je vznik bezdôvodného obohatenia a vznik zodpovednosti za škodu. Ak z neplatného právneho úkonu vznikne škoda, vznikne konajúcemu mimo zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie aj zodpovednosť za škodu. Zodpovednosť za škodu pri neplatnosti právneho úkonu nie je osobitným prípadom zodpovednosti, ale spravuje sa ustanoveniami o všeobecnej zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie správne skúmal predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu a záverom súdu prvej inštancie, že žalované 1./,2./ ako predávajúce porušili zmluvnú povinnosť v článku V. Kúpnej zmluve zo dňa 12. 10. 2007, keď sa zaviazali za nespornosť a bezbremenosť predávaných nehnuteľností nie je čo vytknúť. V dôsledku porušenie týchto povinností bola Kúpna zmluva v časti neplatná, ktorá skutočnosť mala za následok stratu vlastníckeho práva na základe rozsudku Okresného súdu Brezno č.k. 6C/110/2008-257, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.1.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k.. 13Co/118/2012-286. V príčinnej súvislosti s porušením zmluvných povinností žalovaných 1./,2./ žalobcovi vznikla škoda, ktorá spočívala v trovách konania, ktoré ako neúspešný žalovaný v konaní pred Okresným súdom Brezno sp.zn. 6C/110/2008 zaplatil žalobcom v tomto konaní a ktorých úhradu listinnými dôkazmi preukázal.

10.2. Ako už bolo uvedené súd prvej inštancie vyhodnotil protiprávne konanie žalovaných v porušení ich zmluvných povinností a nie v porušení prevenčnej povinnosti v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka ako tvrdili žalované v odvolaní a preto sú tieto námietky právne irelevantné, keď použitie ustanovenia § 415 (tzv. generálna prevencia) prichádza do úvahy len v prípadoch, ak nie je konkrétna právna úprava vzťahujúca sa na konanie, ktorého protiprávnosť sa posudzuje. Rovnako neobstojí ani obrana žalovaných, že to bol žalobca, ktorý porušil svoju prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka, keďže žalobca si mohol a mal preveriť okolnosti súvisiace s predmetným osvedčením vydržania, čo neurobil.

10.3. Predávajúci (v danom prípade žalované), ktorý uzatvára zmluvu o prevode nehnuteľnosti na iný subjekt, znáša istú mieru zodpovednosti za obsah zmluvy a jej splnenie. Skutočnosť, že žalobca pri vstupe do zmluvného vzťahu so žalovanými im dôveroval, že sú vlastníckymi nehnuteľnosťami, ktoré sú predmetom kúpy nemôže negatívne ovplyvniť postavenie žalobcu, ktorý si pri uzatváraní kúpnej zmluvy so žalovanými splnil svoje povinnosti, preveril si, či sú splnené zákonné podmienky pre prevod vlastníckeho práva (o.i. či žalované sú ako vlastníci nehnuteľnosti zapísaní v katastri nehnuteľností a nebolo potrebné v žiadnom prípade skúmať či boli splnené podmienky pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním). Výklad, ktorý presadzujú žalované, je v príkrom rozpore s požiadavkou právnej istoty. Ak raz niekto nadobudne vlastnícke právo za určitých podmienok, ktoré sa bez jeho zavinenia spätne zmenia, nesmie byť pre to postihnutý on, ale subjekty, ktoré nesú zodpovednosť za túto zmenu (v prejednávanej veci žalované 1./,2./ pretože si nechali zapísať vlastnícke právo v katastri nehnuteľností titulom vydržania, hoci podmienky preto neboli splnené).

10.4. Za porušenie prevenčnej povinnosti žalobcu nemožno považovať, ani to že , že v konaní vedenom pred Okresným súdom Brezno pod sp. zn. 6C/110/2008 žalobca nenavrhol vstup žalovaných ako osôb, od ktorých nehnuteľnosti kúpil, do konania na stranu žalovaných, resp. ako vedľajších účastníkov. Z ustanovenia § 415 Občianskeho nevyplýva, že každé spôsobenie škody znamená bez ďalšieho kvalifikované správanie sa určitého subjektu ako protiprávne konanie. Taký výklad by nebol správny. Ak totiž niekto v prípade, pre ktorý nie sú bližšie vymedzené určité pravidlá správania, postupoval vzhľadom na konkrétnu situáciu natoľko obozretne, že svojím správaním nezadal príčinu k vzniku škody, neporušil povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka, lebo sa nesprával protiprávne čo je aj daný prípad. Žalobca bol v konaní pred Okresným súdom Brezno v postavení žalovaného z dôvodu, že nadobudol vlastnícke právo od žalovaných a nezadal žiadnu príčinu k tomuto konaniu ku ktorému došlo práve porušením povinností žalovaných. Samotná skutočnosť, že žalobca nenavrhol žalované do konania nemôže znamenať porušenie prevenčnej povinnosti, ktorej porušenie predstavuje protiprávne konanie.

10.5. Čo sa týka zavinenia žalované v odvolaní poukazovali nato, že pri osvedčovaní vydržania vlastníckeho práva postupovali v dobrej viere a v presvedčení, že naši rodičia a po nich ony ako deti sa stali riadnymi vlastníckymi všetkých do predmetnej notárskej zápisnice zahrnutých nehnuteľností v tomto prípade im nie je možné pričítať zavinenie ani len vo forme nevedomej nebanlivosti. Odvolací súd považuje uvedenú obranu žalovaných za nedôvodnú. Ak boli preukázané prvé tri

predpoklady zodpovednosti za škodu (protiprávne konanie, vznik škody a príčinná súvislosť), zavinenie sa predpokladá. Škodca musí v tomto stave preukázať, že vzniknutú škodu nezavinil (zbavenie viny, teda exkulpácia) ani z nevedomej nedbanlivosti; nestačí, že preukáže, že urobil všetko podľa svojich subjektívnych schopností a znalostí. Kritérium tohto hodnotenia je objektívne, teda rozhodujúca je miera úsilia, ktorú možno požadovať od každého. Toto meradlo sa pritom aplikuje konkrétne, teda s prihliadnutím na určitú situáciu, a diferencovane, teda s prihliadnutím na postavenie a pomery konajúceho a to najmä na jeho vek, fyzickú a duševnú vyspelosť a na osobitné okolnosti vzniku škody, z ktorých je zrejmé, že ich konajúca osoba nemohla splniť. Odvolací súd vzhľadom na okolnosti za akých došlo k uzavretiu zmluvy a priamo čl. V Kúpnej zmluvy dospel k záveru, že žalované si museli byť vedomé, že zodpovedajú nespornosť a bezbremennosť predávaných nehnuteľností a teda žiadnym spôsobom v konaní nepreukázali, že škoda nevznikla ich zavinením. Za zbavenie viny nie je možné podľa názoru odvolacieho súdu považovať len samotné tvrdenie žalovaných, že ony pri osvedčovaní vydržania vlastníckeho práva postupovali v dobrej viere a v presvedčení, že naši rodičia a po nich ony ako deti sa stali riadnymi vlastníkmi všetkých do predmetnej notárskej zápisnice zahrnutých nehnuteľností. Toto ich presvedčenie, ktoré trvá aj naďalej je práve naopak prejavom ich nedbanlivosti, ktorá zakladá ich zodpovednosť.

11. Žalované 1./,2./ v odvolaní ďalej zhodne namietali, že žalobca nemá nárok na úroky z omeškania a to z dôvodu, že tieto mu už žalované 1./,2./ zaplatili a preto mala byť žaloba aj v tejto časti zamietnutá (pozri odseky 2.2., 2.2.1.).

11.1. Na uvedenú námietku odvolací súd neprihliadol, keďže sa podľa jeho názoru jedná o neprípustnú novotu v odvolacom konaní podľa § 366 Cs.p. V zmysle citovaného ustanovenia prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Ďalšia procesná obrana žalovaných, že úroky z omeškania žalobcovi zaplatili by prichádzala do úvahy v zmysle písm. d) citovaného ustanovenia a je nesporné, že túto procesnú obranu mohli žalované 1./,2./ uplatniť počas konania na súde prvej inštancie, k čomu ale nedošlo.

11.2. Žalované poukazovali nato, že túto procesnú obranu uplatnili, keď poukazovali na písomné vyjadrenie zo dňa 22.5.2020 alebo na obsah záverečnej reči ich právneho zástupcu. Vo vyjadrení zo dňa 22.5.2020 (č.l. 423 spisu) namietali, že každá z nich zaplatila žalobcovi vyššiu sumu ako nane pripadajúci „podiel na stratených pozemkoch a podiel na trovách konanie „ a právny zástupca žalovaných vo svojom záverečnom vyjadrení na pojednávaní dňa 14.10.2020 (č.l. 594 spisu) poukazoval na to, že „že každá zo žalovaných zaplatila viac ako by žalobcovi prináležalo, keby pohľadávka nebola premlčaná...“ a čo sa týka úrokov z omeškania namietal, že „nárok na úrok z omeškania od 1.11.2077 nemôže obstáť z dôvodu, že k vzniku bezdôvodného obohatenia mohlo dôjsť až vznikom zodpovednostného vzťahu a to právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Brezno t.j. dňom 7.1.2013 a preto nárok na úrok z omeškania nemôže byť daný...“.Odvolací súd s poukazom na uvedené zastáva názor, že žalované procesnú obranu, že žalobca nemá nárok na úroky z omeškania a to z dôvodu, že tieto mu už žalované 1./,2./ zaplatili neuplatnili. Na diskvalifikáciu novoty postačí aj opomenutie jej skoršieho uvedenia zavinením z nedbanlivosti čo je aj daný prípad a preto odvolací súd na túto ďalšiu obranu žalovaných 1./,2./ neprihliadol.

12. Odvolací súd zo všetkých vyššie uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej v napadnutých častiach (výrok III., IV.) ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. vrátane výrokov o náhrade trov konania (výrok VI., VII.) o ktorých súd prvej inštancie správne rozhodol vzhľadom na pomer úspechu strán sporu v konaní v súlade s ustanovením § 255 ods. 2 C.s.p.

13. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca preto mu vznikol voči žalovaným 1./, 2./ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, keď o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).